

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2T/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415010021
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5415010021.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obž. I. F., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.09.2016 v Dolnom Kubíne, takto

rozhodol:

Obžalovaný I. F., nar. XX.XX.XXXX D. M., trvale bytom S. Y., I. XXXX/XX, adresa na doručovanie: S. Y., W. XXXX/X, bez pracovného pomeru, rozvedený, na slobode,

uznáva sa za vinného, že

1/ v Dolnom Kubíne prevzal od B. H., nar. XX.XX.XXXX, prostredníctvom systému Western Union peniaze, a to dňa 28.04.2011 sumu 1.200,- eur, dňa 20.05.2011 sumu 200,- eur, koncom mesiaca máj 2011 sumu 700,- eur, ktoré mal použiť na úhradu leasingových splátok, ktoré bol povinný platiť B. H. voči spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. na základe leasingovej zmluvy č. 1200501, avšak obžalovaný leasingové splátky nezaplatil a prijaté peniaze použil na nezistený účel, čím spôsobil B. H. škodu vo výške 2.100,- eur,

2/ v Dolnom Kubíne dňa 31.05.2011 prevzal od Z. H., nar. XX.XX.XXXX prostredníctvom systému Western Union sumu 370,- eur, ktoré mal použiť na úhradu nedoplatku za telefónne služby voči spoločnosti Slovak Telecom a.s., avšak nedoplatok nezaplatil a prijaté peniaze použil na nezistený účel, čím spôsobil Z. H. škodu vo výške 370,- eur,

3/ v presne nezistený deň v období mesiacov apríl až jún 2011 v obci Y., okres S. Y., v rodinnom dome č. XX, po predchádzajúcej telefonickojej dohode s B. H., predal jeho osobné motorové vozidlo zn. H. XXX X. bez evidenčných čísel, rok výroby 1996, VIN číslo: P., JáT. R., T.. XXXX, za ktorý mu tento vyplatil sumu 1.200,- eur, ktoré však neodložil na určené miesto, ale ich použil pre svoju potrebu, čím poškodenému B. H., nar. XX.XX.XXXX, spôsobil škodu vo výške 1.200,- eur,

teda

v bode 1/, 2/ a 3/

- prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

tým spáchal

v bode 1/, 2/ a 3/

- pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona,

za to sa
odsudzuje

Podľa §§ 213 ods. 2, 38 ods. 2, 41 ods. 3 Trestného zákona na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému B. H., nar. XX.XX.XXXX D. S. Y., trvale bytom Y. XX, škodu vo výške 3.300,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody voči obžalovanému odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Z. H., nar. XX.XX.XXXX D. M., trvale bytom Y. XX, škodu vo výške 370,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú so zvyškom jej nároku na náhradu škody voči obžalovanému odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušuje výrok o vine a výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/85/2012 zo dňa 26.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.03.2013, ako aj všetky nadväzujúce výroky, ktoré majú podklad vo výroku o vine a o treste.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne podal dňa 09.02.2015 na obžalovaného I. F. obžalobu pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnej obžalobe.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie na ktorom vypočul obžalovaného, poškodeného, svedkov Z. H., I. F. I. a N.T. R., oboznámil sa s listinnými dôkazmi zabezpečenými ako v prípravnom konaní, tak aj v konaní pred súdom a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Obžalovaný trestnú činnosť kladenú mu za vinu v celom rozsahu poprel a uviedol, že sumu 1.000,- eur poslal Z. H. prostredníctvom jej známej, peniaze odovzdával v Bratislave pri autobuse, ktorým známa Z. H. cestovala do U.. Ďalších 1.500,- eur poslal Z. H. v druhej obálke, pričom tieto peniaze známa Z. H. dala druhej žene, ktorá s ňou bola. Taktiež im odovzdal tašku s nákupom a cigarety, ktoré kúpil za 800,- eur, časť kartónov cigariet poslal takto do U. a časť nechal v Y.. Čo sa týka motorového vozidla, tak B. H. bol s kupujúcim dohodnutý tak, že kupujúci prinesie kúpnu cenu za vozidlo 1.200,- eur a obžalovaný tieto peniaze odložil v obývacej izbe domu na miesto, ktoré tam mali nato určené. Konanie poškodeného a Z. H. považuje za pomstu voči nemu, pretože sa s Z. H. rozišiel a tým sa im skomplikovala situácia ohľadne starostlivosti o dom v Y. ale aj o finančnej výpomoci, pretože v minulosti spolu podnikali a on Z. H. pomohol sumou 10.000,- eur. Keď Z. H. opustil a odsťahoval sa zo spoločnej domácnosti, žiadala ho aby sa vrátil a keď jej povedal, že jeho rozhodnutie je definitívne, podala na neho trestné oznámenie. Kým Z. H. so synom pracovali v U., on sa staral o rodinný dom v Y., tento však nebol v jeho vlastníctve, obaja mu posielali z U. peniaze napr. na rekonštrukciu a údržbu domu, časť rekonštrukcie financoval aj z vlastných prostriedkov, o čom však doklad nemá. Domnieva sa, že obaja sú mu dlžní viac peňazí, pretože z peňazí jeho syna si poškodený požičal 3.300,- eur a obžalovaný dal Z. H. ďalších 4.200,- eur alebo 4.800,- eur. S Z. H. žil v spoločnej domácnosti 4 - 5 rokov a pokiaľ ona so synom pracovala v U., obžalovaný sa staral o jej chorú matku. Domácnosť financovali spoločne, oni dvaja chodievali na Slovensko 2x ročne.

Poškodený B. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že svoje motorové vozidlo plánoval predáť a ako záujemca oň sa ozval N. R. F. Y. a nakoľko poškodený bol v tom čase v TZ., N. R. mal vyplatiť obžalovanému 1.200,- eur, ktoré mu mal obžalovaný uschovať, kým sa vráti z U.. Žiaden pokyn nato, aby za poškodeného zaplatil nejaké účtu mu nedal, rovnako nevie o tom, žeby ho o niečo podobné požiadala jeho matka. Keď sa vrátil z U., obžalovaný už u nich nebýval a od kamarátov sa dozvedel, že tieto peniaze mal obžalovaný prehrať. Obžalovaný mal uložiť peniaze za predaj auta do sekretára v

obývacej izbe v dome jeho starej mamy v Y., keď tam peniaze po príchode z TZ. nenašiel, od kamarátov sa dozvedel, že obžalovaný mal prehrať peniaze v krčme v Y.. Čo sa týka posielania peňazí, cigariet alebo iných nákupov obžalovaným do U., tak o tom vedomosť nemá. V dome v Y.L. boli uložené nejaké cigarety. V minulosti sa stalo, že obžalovaný kúpil od V. I. Škodu Octaviu, vozidlo si dal na vlastné náklady opraviť a po nejakom čase

prišiel I., že si vozidlo berie späť, lebo v tom čase ešte nebolo prepísané a poškodenému vyplatil 2.000,- eur, pretože mu obžalovaný dlhoval nejaké peniaze. Toto vozidlo sa predávalo skôr ako vozidlo BMW poškodeného. Z U. telefonoval R. s tým, že peniaze za vozidlo BMW má dať obžalovanému, išlo o sumu 1.200,- eur. Keď sa vrátil z U., R. mu potvrdil, že peniaze vyplatil priamo obžalovanému.

Svedkyňa Z. H. sa ku predaju motorového vozidla jej syna nevedela bližšie vyjadriť, pretože to nebola jej starosť a sprostredkovane od syna vie, že vozidlo mal kúpiť p. R. F. Y. a peniaze odovzdať obžalovanému, ktorý ich mal pre syna uchovať. V čase predaja vozidla však obžalovaného mali vidieť prehrať peniaze na automatoch v Y.. Tvrdenia obžalovaného ohľadne posielania peňazí a nákupov do Talianska poprela, dodnes jej obžalovaný dlhuje sumu 180.000,- Sk, ktoré mali byť použité na opravu, resp. stavbu plotu, k tomuto zo strany obžalovaného nedošlo. Taktiež nemá vedomosť o tom, žeby obžalovaný platil platby spojené s užívaním domu, stalo sa, že mu jej matka dala 100,- eur aby zaplatil poplatok za vodu, čo neurobil a peniaze minul. Tiež mal jej matke odovzdať 5.000,- Sk a neurobil tak. Keďže obžalovaný mal u nej dlh 180.000,- Sk, vrátil jej sumu 2.050,- eur, ktoré peniaze poslala sestre a považovala to za splátku dlhu.

Svedok I. F. I.. pred súdom vypovedal, že s otcom - obžalovaným nie je v kontakte už 10 rokov, v roku 2012 ho otec prišiel požiadať o pôžičku a požičal mu 15.000,- eur, ktorú sumu t. č. považuje za dar a nič od obžalovaného nechce. Žiadnu vedomosť o predaji motorového vozidla BMW nemal, tiež nevedel akú dlhú dobu žil obžalovaný s Z. H..

Svedok N. R. vo svojej výpovedi uviedol, že s poškodeným bol v osobnom kontakte aj v kontakte cez Skype, poškodený ho požiadal, aby sa išiel pozrieť na osobné motorové vozidlo BMW a že ak sa mu páči, môže si ho kúpiť. Tieto informácie dostal aj prostredníctvom W. I., na obdobie kedy sa s poškodeným stretol si už nespomínal ale nakoľko poškodený odchádzal do zahraničia, bolo mu povedané keď si dojednali kúpnu cenu, že peniaze má odovzdať obžalovanému. Peniaze potom obžalovanému odovzdal v krčme v Y.B., kde obžalovaný ešte dosť dlhú dobu sedel a svedok ho videl, keďže tam sedel so svojou partiou, že obžalovaný prehrával peniaze v automate. S určitosťou teda odovzdal peniaze obžalovanému v Y., bolo to 1.200,- eur, doplatok 100,- eur alebo 200,- eur odovzdal poškodenému, keď sa vrátil z U..

Súd na návrh procesných strán upustil od osobného výsluchu svedka R., ktorý súdu písomne oznámil, že obžalovaného nepozná a na hlavné pojednávanie sa zo zdravotných dôvodov nemôže dostaviť.

Postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedkov W. I. a R. R., z ktorých bolo zistené, že W. I. v prípravnom konaní uviedol, že si spomína na skutok, ktorý je kladený za vinu obžalovanému, pretože sa jednalo o kúpu motorového vozidla BMW 316 Compact, ktoré spoločne s obžalovaným, N. Z. I. R. boli zakúpiť v Žiline pre poškodeného, ktorý mu po telefonickom dohovore poslal 1.300,- eur na kúpu vozidla. Bolo to niekedy v mesiaci apríl 2011, kde vozidlo po obhliadke zakúpili, na tomto odišli do Y., odparkovali ho do dvora poškodeného, pričom kľúče aj doklady od vozidla odovzdal obžalovanému. Ešte v ten večer sa prostredníctvom internetu spojil s poškodeným a N. R., ktorý sa dohodol s poškodeným o odkúpení vozidla BMW a dohoda znela tak, že N. R. má zaniest obžalovanému 1.200,- eur a neskôr poškodenému ešte niečo

doplatí. N. R. odovzdal obžalovanému dohodnutých 1.200,- eur. Neskôr sa dozvedel o nejakých problémoch s peniazmi, ktoré vraj obžalovaný minul pre seba. Zo svedeckej výpovede R. R. bolo zistené, že táto býva v obci Y. Č.. XX spolu s dcérou Z. H. a vnukom B. H., ktorí dlhodobo pracujú v U.. V čase, keď obžalovaný tvoril pár s jej dcérou býval u nej v rodinnom dome asi štyri roky a staral sa o ňu. Niekedy v apríli 2011 bolo do dvora rodinného domu zaparkované nejaké vozidlo, a to W. I. a obžalovaným, ktorí jej povedali, že je to motorové vozidlo poškodeného. Asi za dva dni vozidlo odviezli pre nejakého chlapca v Y. a obžalovaný od tohto chlapca zobral peniaze, ktoré dal do sekretára v obývacej izbe. Koľko peňazí

tam bolo nevedela a peniaze zmizli hned' vecer alebo na druhy deň. Ku vlámaniu do domu nedošlo. Kto peniaze zo sekretára zobral sa vyjadriť nevedela.

Postupom podľa § 269 ods. 1 Tr. por. boli prečítané listinné dôkazy a to kópia kúpnej zmluvy, správy na obžalovaného, odpis z registra trestov a uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Pp/3/2014.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalovaný skutok je prečinom sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., spáchal ho práve obžalovaný ako osoba trestne zodpovedná a to v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zák..

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. prečinu sprenevery sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú.

V tomto konkrétnom prípade je obžalovaný zo spáchania trestného činu priamo usvedčovaný svedkom N. R., ktorý potvrdil odovzdanie peňazí v sume 1. 200,-eur ako kúpnu cenu za motorové vozidlo BMW pre B. H., taktiež výpoveďou poškodeného, ktorý presne popísal akým spôsobom mala byť kúpna cena za vozidlo BMW zaplatená a ako mali byť peniaze pre neho od N. R. prostredníctvom obžalovaného uschované v sekretárii rodinného domu v Y. Č.. XX. Výpoveď poškodeného je v úplnej zhode s výpoveďou svedka N. R., svedka W. I. ako aj svedkyne R. R.. Tvrdenia obžalovaného súd vyhodnotil ako jeho obranu, pričom jeho tvrdenia ohľadne financovania domácnosti ako aj posielania peňazí a nákupov do U. sa nepotvrdili a boli priamo vyvrátené svedeckými výpoveďami B. H. a Z. H..

Ku osobe obžalovaného súd zistil, že tento bol v minulosti 6x súdom trestaný, naposledy Okresným súdom Dolný Kubín vo veci 9T/85/2012 zo dňa 26.02.2013 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov nepodmienečne so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený Okresným súdom Trenčín dňa 03.03.2014 so skúšobnou dobou na dva roky. Z uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Pp/3/2014 zo dňa 06.04.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.04.2016 bolo zistené, že Okresný súd Trenčín vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody osvedčil.

Žalovaný skutok obžalovaný spáchal v presne nezistený deň v období mesiacov apríl až jún 2011 v Obci Y. a zo spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/85/2012 bolo zistené, že skutky pre ktoré v tejto veci bol právoplatne odsúdený spáchal 28.04.2011, 20.05.2011 a 31.05.2011, preto s poukazom na ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. sa tieto skutky spolu so žalovaným skutkom vo veci sp. zn. 2T/7/2015 považujú za pokračovací trestný čin, nakoľko obžalovaný pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, v spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine.

Ohľadne rozhodovania o vine a treste u obžalovaného súd zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, preto trest ukladal za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. a 41 ods. 3 Tr. zák. a obžalovanému uložil spoločný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.). Zároveň rozhodol o povinnosti náhrady škody vo všetkých skutkoch o ktorých súd rozhodoval a so zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú Z. H. odkázal na občianske súdne konanie s poukazom na ustanovenie § 288 ods. 2 Tr. por. Hoci Okresný súd Trenčín

uznesením sp. zn. 3Pp 3/2014 zo dňa 06.04.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.04.2016 podľa § 68 ods. 2 Tr. zák. a § 416 Tr. por. vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T 85/2012 osvedčil, toto odsúdenie nie je zahladené, preto postup podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. prichádzal do úvahy.

Podľa § 45 ods. 2 Tr. zák. ak bol páchatel' súdom alebo iným orgánom potrestaný a došlo k jeho odsúdeniu pre ten istý skutok, započíta sa mu vykonaný trest do uloženého trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné. Rovnako postupuje súd ak páchatel'ovi uložil úhrnný alebo súhrnný trest.

S poukazom na všetky horeuvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

v bode 1/, 2/ a 3/

- prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Dolný Kubín na Krajský súd v Žiline.